ZUG-LIGETI cserkész

A 442. Báthory László Cserkészcsapat lapja

Szolgálatára embernek, világnak,
Nagy Istenemnek, kicsike hazámnak.

Ára: 60 Ft XII. évf. 7. szám – 2004. szeptember

Nyári táboraink

CSERKÉSZTÁBOR

ROVERTÁBOR

KISCSERKÉSZ TÁBOR

EVEZŐS TÁBOR

Tartalom:

Charles de Foucauld 2.o.
7. cserkésztörvény 3.o.
Rovertábor 5.o.
Kiscserkész tanyázás 7.o.
Evezőstábor 9.o.
Részlet a Kis hercegből 10.o.
KOMP fesztivál 13.o.
Akkor szép az erdő 14.o.
Gyerekek levelei Istenhez 15.o.
Megismerkedéstől ... 17.o.
Tábori indulók 18.o.
Klemi levele 19.o.
Mi legyek, ha nagy leszek? 22.o.
Tehetség – átok vagy áldás 23.o.
Változatok egy gyerekdalra 25.o.
Ki hogy szokja, úgy ropja 26.o.
Isten éltessen Titeket! 27.o.
Hirdetések 28.o.

JÉZUS SZERETETE

Charles de Foucauld

Ha az ember szeret,
szüntelenül beszélni szeretne azzal,
akit szeret,
vagy legalább szüntelenül nézni szeretné őt.

Az ima nem más,
mint meghitt beszélgetés
Kedvesünkkel.

Nézzük őt,
elmondjuk neki, hogy szeretjük,
hogy boldogok vagyunk, hogy lábainál lehetünk.

Istent dicsérni annyi,
mint lábaihoz borulni
a csodálat és a szeretet szavaival;
annyi, mint a legkülönbözőbb módon ismételgetni,
hogy végtelenül tökéletes,
hogy végtelenül szeretetre méltó,
hogy Ő a végtelen szeretet.

Isten legyen gondolataink Királya,
gondolataink Ura,
a Reá gondolás soha meg ne szűnjön bennünk,
és minden, amit mondunk, teszünk és gondolunk,
Érte legyen, szeretete irányítsa.

Imádkozni annyi,
mint szeretve Jézusra gondolni.
Minél inkább szeretjük, annál jobban imádkozunk.

7.
„A cserkész feljebbvalóinak jó lélekkel és készségesen engedelmeskedik.”

Robert Baden-Powell (1857-1941)

Nos, kedves cserkésztestvéreim az Úrban! Az ember, ha egyszer bevállalta, hogy a cserkésztörvények szerint éli az életét, nem árt, ha időről időre vet rájuk egy pillantást, és el-elgondolkodik rajtuk. Ha komolyan vesszük őket, rendszeresen találkozunk velük az életben. Sok helyzetben mutatják meg, hogy merre kell mennünk. Amit most leírok, azok az én „tanulságaim,” kalandjaim a hetedik törvénnyel.

Az engedelmesség törvényéről sok mindent írhatnánk. Sok mindent írhatnánk arról, hogy miért kell engedelmeskedni. Most csak néhány gondolatot pendítenék meg: talán érdemesek lesznek arra, hogy továbbgondold őket – még akkor is, ha mindegyikkel találkoztál már.

Az ember szabad. De ez egy furcsa szabadság. Ő döntheti el, hogy kinek engedelmeskedik. Istennek, szüleinek, cserkészvezetőinek, ütődött haverjainak, saját indulatainak. (Ez ügyben olvasásra ajánlom Gárdonyi Géza: Isten rabjai c. könyvét.)

Azt hiszem mindannyian megtapasztaltuk már, hogy nem érdemes csak a saját fejünk után menni. Vannak nálunk tapasztaltabb emberek, akik jót akarnak nekünk. A cserkészetben ez sokszorosan igaz, hiszen a cserkészet veszélyes üzem. Nem táncolhatunk poénból a szakadék szélén, nem bambulhatunk a vonatsínek között, és nem hagyhatjuk otthon az esőkabátunkat. Aki beszáll a cserkészetbe annak engedelmeskednie kell! A feljebbvaló vállalja értünk a felelősséget. Minden szempontból. Amikor parancsot ad, akkor azért neki tartania kell a hátát – és nem csak a szüleink előtt, hanem Isten előtt is! Ez pedig nagyon komoly dolog. A felelősséget csak akkor tudja vállalni, ha engedelmeskedünk neki.

A cserkészeknél van még egy fontos szempont. „A cserkésznek nem az a feladata, hogy jó legyen, hanem, hogy jót tegyen!” – mondta Bi-Pi. Ugye érzitek a különbséget? Lehet valaki úgy is „jó,” hogy egész nap ül az ágya szélén, és nem csinál semmit. De lehet úgy is jó, hogy – ha kell (és ha kell

mindig) – segít otthon: leviszi, elmosogatja, bevásárolja satöbbi satöbbi satöbbi. Nem azért teszi a jót, mert, ha rosszat csinál, annak következménye van, vagy azért, mert, ha jó, akkor megjutalmazzák. Azért csinálja a jót, mert a jó JÓ. És ezért jót csinálni is JÓ! A cserkész, ha szívvel-lélekkel cserkész (másmilyen cserkésznek meg nem érdemes lenni!), tudja, hogy mi a jó, s mit kell tennie.

Mi van, ha valami kutyára nem tetszik, abból, amit a vezető mond? Az engedelmesség határa a bűn. Ha feljebbvalód valami bűnre akar rávinni, akkor nem kell engedelmeskedned neki. Ha csak „szívat" – ami persze nem jó – akkor azért nem árt, ha ugrasz és megteszed, amit mond. Azok, akik nem próbálták ezt, azok nem is értik mi ebben a jó. Ha kipróbálod, rájössz Te is. Olyan ez – klasszikus hasonlattal – mint a hajó. Ha egyszer beszálltál, csak a következő kikötőben szállhatsz ki. Közben persze sokszor adódik úgy, hogy az embernek elege van és rókázhatnékja támad. Ha elkezdesz jól hajózni, rájössz majd, hogy milyen nagyon jó dolog, és nem fog gyötörni a tengeri betegség. Minden, amit túlélünk, az erősebbé tesz minket.

Számomra a legizgalmasabb gondolat mégis az, hogy a fegyelem: figyelem. A másikhoz való odafordulás. Ha engedelmeskedem, a másikra figyelek. Nem arra, amit aktuálisan én szeretnék, hanem arra, ami a közös jót szolgálja. Csak az tud közösségben, családban és általában emberek között élni, aki tud engedelmeskedni. Ezt jelenti a törvényben a „készséges", meg a „jó lélek".

Az engedelmességen át vezet az út a vezetéshez. (Az a vezető, aki nem tud engedelmeskedni, lett légyen bármilyen jó fej is, nem cserkész és nem vezető.)

A fegyelem: kegyelem – írja egy helyen Prohászka Ottokár szentéletű püspökünk. A fegyelem teszi lehetővé, hogy ügyesen, szépen, tisztán és jól éljünk. Erre pedig akkor is szükségünk van, ha nem áll mellettünk a cserkészvezető.

A cserkésztörvényeket nem egyszerű dolog jól csinálni – és sajnos nem is mindig sikerül. De pont azért érdemes vele játszani, mert nehéz. (Csak a lúzerok szórakoznak mindig olyasmivel, amit könnyű megcsinálni.) Jó kedvet kívánok hozzá!

Szentpály-Juhász Miklós cst.

Rovertábor 2004
Vágáshuta

Egy nyári nap pirkadatakor Budapestről elindulván vonaton döcögve és buszon hánykolódva odaértünk hat óra alatt (igenis annyi volt) a tettek színhelyére, azaz a Hősök terére, ahol már várt minket Ferenc József és t.sai akik eligazítottak minket Budapest nagy városában és átadták kerületeinket.

Az elkövetkezendő napokban felépítettünk MINDENT, amit el csak el tudtok képzelni. Közben psszichikai (Egészségedre!) megrázkódtatás ért minket néhány barom-fi halálesete képében. sat-sat-sat ...

Az építkezések befejeztével a császári udvartartásban lévő emberkék és családtagjaik ill. rokonságuk egész tartománybeli személyzete végigmászkált az összes kerületben és közben ámuldozva csodálatát fejezte ki a köznép kreativitása és szellemi képességei irányában. Ezután a Milleneumi Kiállítás megtekintésére invitáltak minket, ahol megismerkedtünk a telekommunkációs eszközöktől kezdve a logikai észjátékokon át a különféle festők ill. festményeken keresztül még sok minden mással is ...

A műveltség megtartása érdekében a császári udvar vezetésével elindultunk egy három napos vízesésekben „gazdag" útra, aminek céljából meglátogattuk a Szegedi Múzeumot. Ennek keretében Makkoshotykán átutazva az útszélre eső meggyfákat „fel"legeltük. Na mindegy. Szóval: a múzeumban „végigszempillantgattuk" a viaszbábukat; játszottunk, táplálkoztunk velük, és több fantörpikus előadást láthattunk egymástól a természetes fényforrás körül.

Másnap fájó szívvel búcsúztunk testvéreinktől és hazatértünk.

Rögtön ezután színes vizű vízi csatát vívtunk, ahol a zöldek mutatkoztak szárazabbnak. De ez tarthatatlan volt a háborút elindító pártatlanok részéről. Ezért visszavágó keretében kivétel nélkül mindenki mindenkit bombázott különböző méretű ill. térfogatú edénybeli vizével . . ,cske

Így már fürdenünk sem kellett

A következő nap kiélhettük a rég elfeledett gyermekded hajlamainkat. Ebben a Víziváros lakossága segített nekünk. Majd éjnek-évadján el kellett mennünk egy esti mese meghallgatására a forrás vizéhez, de látván a bagolyhiányt (a mesemondót), hazaküldtek bennünket kis csoportokban.

Eközben találkoztunk az állatkert lakóival, akik elszórakoztattak minket utunk során.

Az elkövetkezendő két napban ketté osztva elutaztunk vidékre, ahol játszottunk sok-sok gyerekkel.

Ferenc Jóska uralkodása időpontjának vége felé még nyomozhattunk egy színházi rejtély után, és felmérhettük tudásunkat Józsefváros lakosainak segítségével.

Majd elérkezett az utolsó esti lakoma, ahol különböző műfajban mindenki villogtathatta inbícióit és közben finom ételeket vehetett magához. Utána éjszakábanyúlóan nagy bulit csaptunk.

Másnap ledózeroltuk Budapestet és nyomot sem hagyva, othagytuk magunk mögött.....

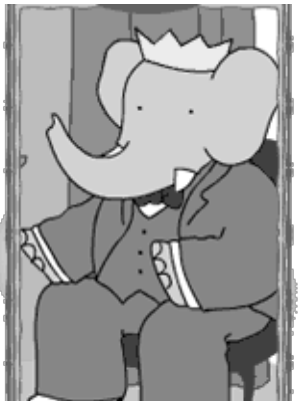
Hiperaktónia
ill.
Paula & Paulina

Lipótmező 2-3 lakója (!!!)

U.i.: Lipótmezőt bánt Tabán! No mindegy ...

Kiscserkész tanyázás 2004

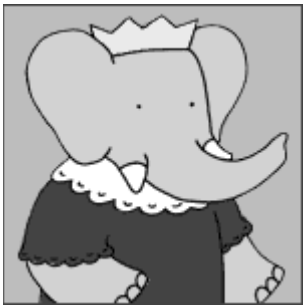

Az idei kcs tanyázáson Celestina város felépítésén fáradoztunk, s mint az hamarosan e cikkből kiderül, nagy sikerrel.

Legelőször – mivel ez mindig az újságcikkek legvégére szokott kerülni – szeretnénk megköszönni Gyuri atya szentmiséjét, Eta néni finom és laktató főztjeit és a segítők fáradozását a gyermekek és a vezetők nevében.

Az első napon, miután mindenki elfoglalta szálláshelyéül szolgáló sátrát egy nagy játék következett, melynek szabályait csak nagy nehézségek árán sikerült megérteni, de végül is beindult. Mindenki nagy élvezettel válaszolt a kérdésekre, és még a legkisebbek is el- elsajátították a nyakkendőharc csínjait. Még aznap este kiosztásra került az őrsök között hogy ki milyen feladatkörben segít Celestina város megépítésében, illetve fejlesztésében.

Így voltak közöttünk postások, útépítők, újságírók, kertészek, villamosmérnökök, a város szépségéért felelős díszítők, építők, és csillagászok. Minden csoport nagy odafigyeléssel és szorgalommal végezte el a rábízott feladatot. A postások naponta többször is kihordták a leveleket, a csillagászok egy planetáriumot készítettek, útjelző táblák készültek, naponta megjlenet a Babar Hírlap satöbbi satöbbi.

Még a medence is elkészült volna időben ha Kornéliusz és Pompadúr ormányba nem kapnak azon hogy a szökőkút a medencében vagy a medencén kívül legyen. Ennek a következménye az lett hogy egy nagy vizicsatában csaptak össze a Celestina város lakói. Ez a hadijáték végül is Kornéliusz győzelmét hozta DE mivel kibékült Pompadúrral ezért egy köztes megállapodás született: A medencében és a medencén kívül is megépítésre került egy – egy szökőkút.

Az egyik éjszaka állítólag egyes gyerkőcök valamilyen állatkertben jártak, de ezt sajnos érdemi bizonyítékokkal alátámasztani nem tudták, így én ezt sem megerősíteni sem cáfolni nem tudom.

A város építésének előrehaladtával, már már kezdtünk egyenesbe kerülni az építkezésekkel, mikor az egyik reggelen hatalmas vészt észlelt Babar király Celestina királyné és az idős hölgy Olívia néni. Rovarok tömkelege lepte el a már majdnem készen levő városunkat. Akkora volt a **rovarinvázió** hogy a szemünket is alig bírtuk kinyitni, így a mesteremberek és vezetőjükkel elkellett hogy vándoroljanak, addig míg Babar király Celestina és Olívia néni vegyvédelmi ruhában, permetezőgéppel ki nem irtják a kórokozókat. Szerencsére délutánra sikerült megoldani ezt a problémát és kezdetét vehette a lázas készülődés a lakomára és a városnyitó ünnepségre. Minden mesterember munkába állott és díszes pompába öltöztette az egész várost. Ezek után Babar király udvartartásának segítségével kettévágta a szalagot, fenséges lakoma várt bennünket a városi fogadóban.

Másnap reggel egy szomorú hírt olvasott föl Babar király: A kiváló mesterembereket városaik visszavárják, így megkérik Babar királyt, hogy engedje el őket hogy visszatérhessenek városaikba falvaikba.

Lakatos Gergely Gergő

A sivatagi atyák bölcs humorából

A szcétai Szerephion atya cellájában együtt aludt néhány kecskével, tyúkkal és nyúllal. Egy napon megkérdezte egyik társa: - Atya, tudod-e, hogy az, aki ugyanabban a helyiségben alszik, mint az állatok, könnyen megbetegszik? Az öreg azonban így válaszolt: - Már évek óta ugyanabban a cellában alszunk, s eddig még egyetlen állatom sem betegedett meg.

•

Egy alexandriai püspök, aki nem szokta meg a szerzetesi szigort, arra kényszerült, hogy egy éjszakát az ennatoni kolostorban töltsön. Mielőtt leterítette volna a gyékényt a földre, hogy ráfeküdjön, három hangyát pillantott meg. Mindjárt értesítette is róla az egyik testvért. - Csak hangyákról van szó. Aztán döglöttek is - nyugtatta a testvér. A hajnali kelés után a püspök így panaszkodott a testvérnek: - Az a három hangya valóban döglött volt, de hogy hányan jöttek el a temetésükre!..

Evezőstábor 2004

Hát hogy is kezdődött? Kb. ötkor csörgött egy telefon a fülünk mellett, ami már eleve megadta az alaphangulatot a naphoz... Nem ám, ezek után már határozottan pozitívan folytatódott a program: először az ilyenkor elmaradhatatlan összes-cucc-berámolás-negyedóra-alatt mutatvány, amiben már nagymesternek számítunk. Ezek után sietősen beépítettünk némi harapnivalót az orcánkba, majd pedig irány a Keleti, ahol sorstársaink fogadtak minket. Mosonmagyaróvárig relatív gyorsan telt az idő, érkezés után szinte közvetlen, jó cserkész szokás szerint egyből falatoztunk egy kiadósat, miután mindenki telepakolta a bendőjét már igazán nem maradt más hátra, minthogy bevágódjunk a kenukba és megcélozzuk Kimle metropoliszának felhőkarcolóit... ott egyből kisebb gondok adódtak, ugyanis a helybéli polgármester semmiképpen sem akarta, hogy mi náluk sátrazzunk aznap emiatt végül is pár kilométerrel lejjebb kötöttünk ki estére. Másnap este már Győrben szálltunk meg, az úgynevezett Aranyparton, hát meg kell hagyni akkora iszapban elég ritkán járkál az ember... Fürdésre is volt itt lehetőségünk, igaz ehhez át kellett gázolni a Lapos nevezetű kocsma egész vendégseregletén, de ez nem jelentett legyőzhetetlen akadályt számunkra. Másnap reggel a városban nyitottunk, megtekintve a székesegyházat, majd pedig a kultúraveszély sikeres elhárítására fagyiztunk egy kiadósat a belváros egyik kis eldugott cukrászdájában. Visszafele úton még „zúztunk" egy égőnek még véletlenül sem nevezhető leveles a májust, és miután már mindenki elég furcsán nézett ránk beugrottunk hajóinkba és elhagytuk a találkozások városát.

Ismét ugorva egy kicsikét az időben: na hát akkor nagy nehézségek árán, de eljutottunk Komáromig, ahol este összeismerkedtünk pár sráccal, akik szintén a parton töltötték az estét, énekelve, beszélgetve. Felébredve Székely Andris révkomáromi városismereti játéka adott nekünk fejtörésre és egy kis városnézésre okot, amit egyébként senki sem bánt meg, hisz a fagyi ismét nem maradhatott el, illetve a végén mindenki értékesebbnél értékesebb ajándékokkal gazdagodott...

Ebédjeinket Csaba és Imre szervírozták, emellett Csaba a rodeós bemutatóival is hozzájárult a jókedv fokozásához.

Elhagyva Komáromot, otthagyva a hurikat, kiköpve a szőlőszemeket, tehát gondoltuk teszünk még egy nagyobb lélegzetvételű kitérőt, még utoljára. Hát ha már így kellett lennie, nem tehettünk mást, meghallgattuk az esztergomi Bazilikából szóló Szép vagy gyönyörű
vagy Magyarország című dal tárogatós verzióját(ezt kis húgom súgta így hirtelenjében a fülembe, valószínűsítem, hogy neki van igaza). A már-már szokásosnak mondható fagyi sem maradhatott el, amit egy hevenyészett és elég rövidre sikerült városnézés egészített ki.

Visegrád magasságában a széllel vívtunk heroikus küzdelmet, amit hála a spiccek gyöngyének gond nélkül vettünk. Dunabogdányban galaktikus méretű puszihábort láthatott az éppen a parton pihenni vágyó házaspárok hirtelenjében összeverődött publikuma.

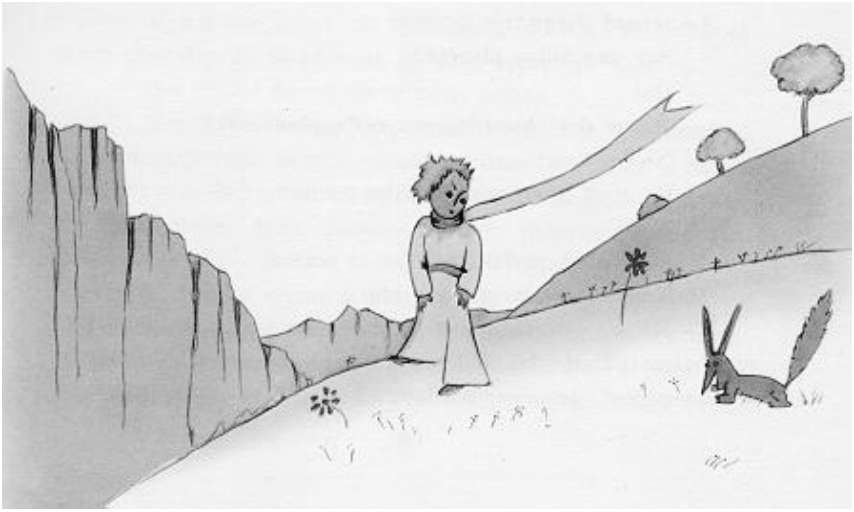
Így aztán lassacskán le is csordogáltunk Budakalászra, ahol már csak annyi maradt, hogy a hajókat kidobáljuk a partra és egy frissen kreált dallal fejezzük ki hálánkat Kristálynak a jól sikerült evezőstábor miatt.

Történt ezen kívül is még rengeteg érdekes és nem kevesebb vicces dolog szintúgy, de ezekre sajnos helyszűke miatt már nem futotta, érdeklődni a résztvevőknél lehet. Sok sikert!

Ági, Gege, Dudus (a Ribiánszky testvérek)

Részlet A Kis herceg-ből:

Akkor jelent meg a róka.

- Jó napot! - mondta a róka.
- Jó napot! - felelte udvariasan a kis herceg. Megfordult, de nem látott senkit.
- Itt vagyok az almafa alatt - mondta a hang.
- Ki vagy? - kérdezte a kis herceg. - Csinosnak csinos vagy...
- Én vagyok a róka - mondta a róka.
- Gyere, játsszál velem - javasolta a kis herceg. - Olyan szomorú vagyok...
- Nem játszhatom veled - mondta a róka. - Nem vagyok megszelídítve.
- Ó, bocsánat! - mondta a kis herceg. Némi tűnődés után azonban hozzátette: - Mit jelent az, hogy "megszelídíteni"?
- Te nem vagy idevalósi - mondta a róka. - Mit keresel?
- Az embereket keresem - mondta a kis herceg. - Mit jelent az, hogy "megszelídíteni"?
- Az embereknek - mondta a róka - puskájuk van, és vadásznak. Mondhatom, nagyon kellemetlen! Azonfölül tyúkot is tenyésztenek. Ez minden érdekességük. Tyúkokat keresel?
- Nem - mondta a kis herceg. - Barátokat keresek. Mit jelent az, hogy "megszelídíteni"?
- Olyasmi, amit nagyon is elfelejtettek - mondta a róka. - Azt jelenti: kapcsolatokat teremteni.

- Kapcsolatokat teremteni?

- Úgy bizony - mondta a róka. - Te pillanatnyilag nem vagy számomra más, mint egy ugyanolyan kisfiú, mint a többi száz- meg százezer. És szükségem sincs rád. Ahogyan neked sincs énrám. Számodra én is csak ugyanolyan róka vagyok, mint a többi száz- meg százezer. De ha megszelídítesz, szükségünk lesz egymásra. Egyetlen leszel számomra a világon. És én is egyetlen leszek a te számodra...

- Kezdem érteni - mondta a kis herceg. - Van egy virág... az, azt hiszem, megszelídített engem...

- Lehet - mondta a róka. - Annyi minden megesik a Földön...

- Ó, ez nem a Földön volt - mondta a kis herceg.

A róka egyszeriben csupa kíváncsiság lett.

- Egy másik bolygón?

- Igen.

- Vannak azon a bolygón vadászok?

- Nincsenek.

- Lám, ez érdekes. Hát tyúkok?

- Nincsenek.

- Semmi sem tökéletes - sóhajtott a róka. De aztán visszatért a gondolatára: - Nekem bizony egyhangú az életem. Én tyúkokra vadászom, az emberek meg énrám vadásznak. Egyik tyúk olyan, mint a másik; és egyik ember is olyan, mint a másik. Így aztán meglehetősen unatkozom. De ha megszelídítesz, megfényesednék tőle az életem. Lépések neszét hallanám, amely az összes többi lépés neszétől különböznék. A többi lépés arra késztet, hogy a föld alá bújjak. A tiéd, mint valami muzsika, előcsalna a lyukamból. Aztán nézd csak! Látod ott azt a búzatáblát? Én nem eszem kenyeret. Nincs a búzára semmi szükségem. Nekem egy búzatábláról nem jut eszembe semmi. Tudod, milyen szomorú ez? De neked olyan szép aranyhajad van. Ha megszelídítesz, milyen nagyszerű lenne! Akkor az aranyos búzáról rád gondolhatnék. És hogy szeretném a búzában a szél susogását...

A róka elhallgatott, és sokáig nézte a kis herceget.

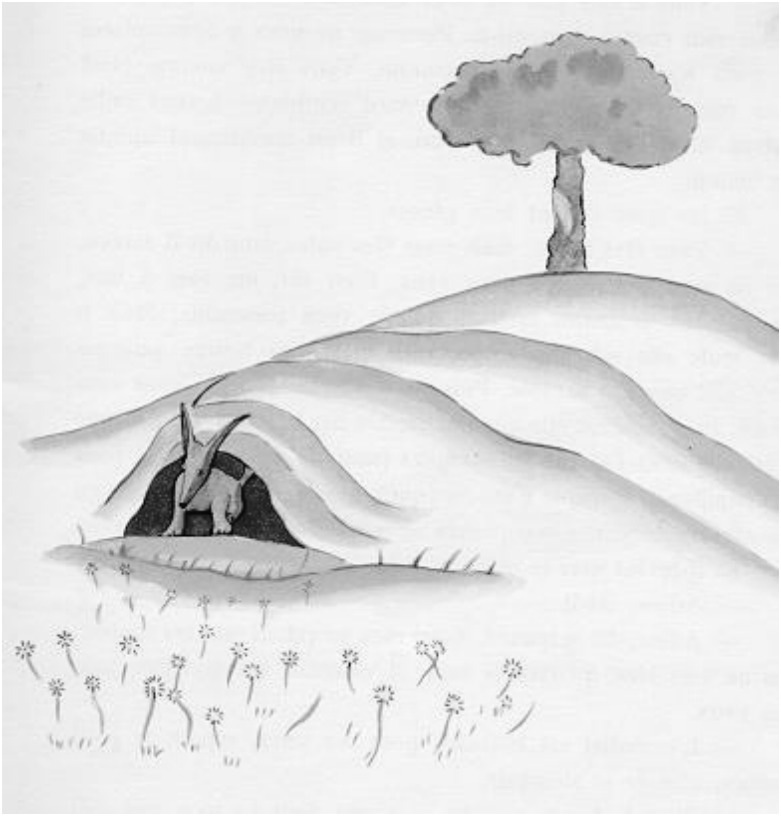
- Légy szíves, szelídíts meg! - mondta.

- Kész örömest - mondta a kis herceg -, de nem nagyon érek rá. Barátokat kell találnom, és annyi mindent meg kell ismernem!

- Az ember csak azt ismeri meg igazán, amit megszelídít - mondta a róka. - Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem léteznek, az embereknek nincsenek is barátaik. Ha azt akarod, hogy barátod legyen, szelídíts meg engem.

- Jó, jó, de hogyan? - kérdezte a kis herceg.

- Sok-sok türelem kell hozzá - felelte a róka. - Először leülsz szép, tisztes távolba tőlem, úgy, ott a fűben. Én majd a szemem sarkából nézlek, te pedig nem szólsz semmit. A beszéd csak félreértések forrása. De minden áldott nap egy kicsit közelebb ülhetsz...

Másnap visszajött a kis herceg.

- Jobb lett volna, ha ugyanabban az időben jössz - mondta a róka. - Ha például délután négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal; fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság. De ha csak úgy, akármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessem díszbe a szívemet... Szükség van bizonyos szertartásokra is.

- Mi az, hogy szertartás? - kérdezte a kis herceg.

- Az is olyasvalami, amit alaposan elfelejtettek - mondta a róka. - Attól lesz az egyik nap más, mint a másik, az egyik óra különböző a másiktól. Az én vadászaimnak is megvan például a maguk szertartása. Eszerint minden csütörtökön elmennek táncolni a falubeli lányokkal. Ezért aztán a csütörtök csodálatos nap! Olyankor egészen a szőlőig elsétálok. Ha a vadászok csak úgy akármikor táncolnának, minden nap egyforma lenne, és nekem egyáltalán nem lenne vakációm.

Így aztán a kis herceg megszelídítette a rókát.

„Ki viszi át a fogában tartva, a szerelmet a túlsó partra?”

KOMP-fesztivál 2004.

Kikapcsolódás, találkozások, előadások, sport, mozi, eszme-csere, feledhetetlen esték, együtt bulizás, koncertek, táncház, beszélgetések, cserkészek – nagyjából ez a Komp-fesztivál (és biztos sok más is, ami most nem jut eszembe)…

Én magam sajnos csak másfél napot töltöttem Nagymaroson, a Komp fesztiválon, de erről a másfél napról is oldalakat tudnék írni. Három előadáson voltam, ebből kettő csúcsszuper volt, 1 pedig „csupán” nagyon jó. Szerintem fontos, hogy egy ilyen jellegű rendezvényen a nap közbeni előadások elültessenek valamit az emberekben, és gondolatokat ébresszenek. Az én esetemben ez abszolút sikerült… Ezen kívül nagy szükség van arra, hogy valahonnan töltekezni tudjunk, hogy pihenjünk, és kötetlenebb formában is együtt lehessünk. Erre ez a fesztivál remek alkalom volt! Az esték jó hangulatát a sok program garantálta, azonban még jobb hangulat lehetett volna, ha többen vagyunk ott. Mivel én sem voltam ott végig, megkértem néhány embert, hogy mondjon egy-egy mondatot, ami elsőnek eszébe jut a Komp-fesztiválról, és amit szívesen elmondana azoknak, akik nem jöttek el. Íme néhány gyöngyszem:
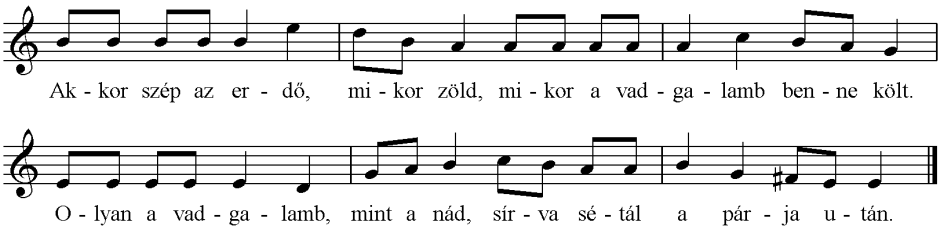
- *Én annak örültem, hogy az összes előadás komoly volt, érdekes és értelmes. Sosem gondoltam azt, hogy a „másik előadást kellett volna választanom”.*
- *Nagyon jó volt, hogy lehetett kerekesszékben kosarazni.*
- *Minden erőfeszítésem ellenére nem sikerült bi- illetve trilokalizálnom - sajnos.*
- *Kár, hogy kevesen voltunk…*
- *A fura V-alakú pingpongasztalon a hétfői nap rekordja 10!*
- *Ha láttátok volna a dobos kezét!*
- *Tiszta hülye vagyok, hogy nem mentem el!*
- *Már most beírom a jövő évi Komp-fesztivál időpontját a naptáramba!*

- *Számomra a Komp-fesztiválban az volt az egyik legjobb élmény, hogy nagyon sok emberrel találkoztam, akiket innen-onnan ismerek.*
- *A teaház király volt!*
- *Nagyon megszerettem a Misztrál-t.*
- *Jövőre is megyek!*
- *Szuper szervezés, jó hangulat, értelmes előadások, tökéletes kikapcsolódás!*

Nos, ez a pár mondat sokat elárul. Azt hiszem mindnyájunk nevében mondhatom az előadóknak, a fellépőknek, és elsősorban a szervezőknek, hogy nagyon jó volt, KÖSZÖNJÜK SZÉPEN!!!

Brigi (Kováts Brigitta)

Akkor szép az erdő...

2.
Erre gyere, erre nincsen sár,
Az ajtómon nincsen semmi zár.
Az ajtómon van egy fakilincs,
Jajj, Istenem, még szeretőm sincs.

3.
Ezt a kerek erdőt járom én,
Ezt a barna kislányt várom én.
Ez a barna kislány Viola,
Én vagyok a vigasztalója.

4.
Téged látlak minden álmomban,
Álmom után minden dolgomban.
Ha sóhajtok érted: a panasz,
Ha örülök, érted vagyon az.

5.
Jaj, de sokat jártam, fáradtam,
Mikor házasodni akartam.
Nem találtam kedvemre valót,
Csak az a szeretőm, aki vót.

Kedves Isten!

Gyerekek levelei Istenhez

Hittanórán mesélték, hogy mit csinálsz. Ki végzi a munkád, amikor szabadságra mész?

Bill

Honnan tudtad, hogy Te vagy Isten?

Catharine

Kedves Isten!
A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?

Marine

Kedves Isten!
Tényleg láthatatlan vagy, vagy ez csak egy trükk?

Kedves Isten!
Ilyennek tervezted a zsiráfot, vagy csak véletlenül alakult így?

Norma

Kedves Isten!
Ahelyett, hogy hagyod, hogy az emberek meghaljanak, és mindig újakat kelljen csinálni, miért nem tartod meg azokat, akik most vannak?

Jane

Kedves Isten!
Ki rajzolja a határokat az országok köré?

Nan

Kedves Isten!
Az állatok is Téged használnak, vagy van nekik valaki más?

Nancy

Kedves Isten!
Elmentem egy esküvőre, és csókolóztak a templomban. Ez O.K.?

Neil

Isten!
Az rendben van, hogy több vallást teremtettél, de nem zavarodsz néha össze?

Arnold

Kedves Isten!
Coe atya a barátod, vagy csak üzleti kapcsolatotok van?

Donny

Kedves Isten!
Komolyan gondoltad, hogy csak azt szabad tenni másokkal, amit magunkkal is szeretnénk? Ha igen, akkor megvigasztalom a kisöcsémet.

Darla

Kedves Isten!
Amikor az első embert teremtetted, az is úgy működött, mint mi?

Tom

Kedves Isten!
Nagypapa azt mondja, hogy Te már akkor is voltál, amikor ő kisfiú volt. Milyen régi vagy?

Jack

Kedves Isten!
Köszönöm a kistestvért, de én egy kutyáért imádkoztam.

Joyce

Kedves Isten!
Kérlek, tegyél még egy ünnepet Karácsony és Húsvét közé!

Ginny

A nyaralás alatt végig esett. Apa nagyon mérges volt, és olyan dolgokat mondott Rólad, amit nem szabad. Remélem, nem fogod bántani.

A barátod (nem mondom meg, ki vagyok)

Kedves Isten úr!
Jobb lenne, ha az emberek nem jönnének szét olyan könnyen. Rajtam három öltés van, és kaptam injekciót is.

Janet

Küldj nekem egy pónilovat. Eddig még nem sose kértem semmit. Utánanézhetsz.

Bruce

Kedves Isten!
Nekem a Miatyánk a kedvencem. Egyből megírtad, vagy sokat kellett törnöd a fejed? Ha én írok valamit, mindig újra kell írnom.

Lois

Kedves Isten!
Hogy lehet, hogy régen annyi csodát műveltél, most pedig egyet se?

Seymour

Kedves Isten!
Ha vissza kell jönnünk, és újra meg kell születnünk, hadd ne legyek Jennifer Horton, mert őt utálom.

Denise

Értem nem kell aggódnod, mindig jól körülnézek.

Dean

Kedves Isten!
Ha nekem adod Aladdin lámpáját, bármit neked adok, amit csak akarsz, kivéve a pénzem és a sakk-készletem.

Raphael

Kedves Isten!
Azt szeretném, ha nem lenne bűn, és azt szeretném, ha nem lennének háborúk.

Tim

Kedves Isten!
Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna egymást annyira, ha lett volna külön szobájuk. Nálunk ez működik a bátyámmal.

Larry

Kedves Isten!
Szeretném, ha pont olyan lennék, mint apu, csak egy kicsit kevesebb szőrrel.

Sam

Kedves Isten!
Várom a tavaszt, de még mindig nem jött. Ne felejtsd el!

Mark

Kedves Isten!
Szerintem a fűzőgép a legnagyobb találmányod!

Ruth

Kedves Isten!
Néha még akkor is gondolok rád, amikor nem imádkozom.

Elliot

Kedves Isten!
Ha vasárnap figyelsz a templomban, megmutatom az új cipőmet.

Mickey

Megismerkedéstől a családalapításig

Előadás- és beszélgetéssorozat

a keresztény házasságra készülő fiatalok számára a Nagycsaládosok Országos Egyesülete, az Országos Lelkipásztori Intézet és a Katolikus Családtervezési Tanácsadó szervezésében.

A kéthetenként tartandó előadásokra minden fiatalt szeretettel várunk.
Az előadások szempontokat adnak a párválasztáshoz, érettebb önismerethez segítenek, és a családi élet főbb kérdéseit ismertetik.
Az előadások helyszíne: a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola (Budapest, V. kerület, Piarista köz, az Erzsébet híd pesti hídfőjénél.)
Ideje: szerda esténként 19-től kb. 21 óráig.

Program: 2004/2005

1.Önismeret Kállay Emil piarista	2004. szeptember 22.
2.A másik ember dr. Pálhegyi Ferenc	október 6.
3.Hivatásunk Szlábi Tibor – Ménesi Balázs – Mezősi Krisztina	október 20.
4.Megismerkedés, szerelem Halupka Attila – Simon Rebeka	november 3.
5.Ketten a többiek között Szlabey Balázs – Sallai Viola	november 17.
6.A döntés Földváry István és Mária	december 1.
7.A házasság – szentség Jelenits István piarista	2005. február 2.
8.Jegyesség és esküvő Borsos Szabó Tamás és Ágnes	február 16.
9.Hit és megtartó szeretet a családban Komáromi János és Mária	március 2.
10.Testi lelki szerelem a házasság előtt és a házasságban dr. Egri László – Merza Katalin	március 16.
11.Családtervezés, a gyermek elfogadása Pál Bernadett	március 30.
12.Holtomiglan-holtodiglan... és a szürke hétköznapok Radó Péter – Szilágyi Erzsébet	április 13.

Tábori indulók

Cserkész korosztály

Megtelt a vár, az egomi vár,
Hol Könyves Kálmán dirigál.
Víg a népe, akár egy horgász,
Lépked, dalol, akár egy kolbász.

Ref.:
Jobbágy, úrhölgy, testőr és kanonokok
Retkes egy bagázs.
Fületek nyissátok nagyra, hallgassátok,
Amit most néktek, hallgassátok,
Amit most néktek eldalol Ő,
Kálmán a nagy király.

Dukátus élén Álmos áll.
Kálmán ellen agitál.
Azt gondolja, szebb, mint a király.
Púpos helyett a trón őrá vár.

Ref.

Dallam: Hohoho-horgász

Rover korosztály

A kék, zubogó Duna két partján
A vidám Budapest ragyogó látvány
Amiként épül, ahogyan szépül
És az országnak díszéül
Hirdeti azt, hogy a Kárpátok,
Ölelése között Magyarországot
Ezer esztendő, semmi erő,
Senki el sohase pusztitsa.

Lássa a büszke beképzelt Bécs
Ideát ma miként megy a fejlődés
Sok a kávéház, csodaszép színház
Termálfürdő építés
Kiskocsitól ha kifáradtunk
Felüdít a mi bővizű forrásunk
És a csirkékkel teli bendőkkel
Vár a pihepuha földágyunk.

Dallam: Radeczky mars

Kedves BLCSCS, kedves Zugliget!

Már régóta készülök írni. Azt hiszem, most itt a kedvező idő, hogy ezt nyugodtan megtehessem. Szeretnék írni Peruról, a munkámról, az itteni életről és a Harmadik Világ Szegényeinek Szolgái Mozgalomról, amelynek a keretei között dolgozom. Maga a mozgalom kb. 20 éve alapult, keresztény katolikus misszionáriusi rend. Központja itt van, Cuzcoban, de elterjedt már Európában és Észak-Amerikában is. Fő célunk az evangelizáció és a küzdelem a szegénység és a nyomor ellen. Itt Cuzcoban két otthonunk van, egyik a fiúk, másik a lányok részére. Ezenkívül vannak iskolák és műhelyek, ahol a gyerekek mesterséget (cipészet, pékség, asztalos és lakatosműhely, stb.) tanulhatnak, így később ebből meg is tudnak élni. Én a Szt. Tarzíciuszról elnevezett fiúk otthonában lakom, mint laikus misszionárius testvér. Munkánk sokrétű, szinte mindannyian más területen dolgozunk. Reggel a laudesig a bentlakó gyerekeknek segítek a reggeli rutinban, majd ima és mise. Ezután reggelizünk, és ki-ki megy a saját dolgára. Délelőtt a fafaragó műhelyben dolgozom, faragok és tanítok is egyaránt. Közösen dolgozunk a gyerekekkel, ez is egy jó alkalom a mindennapos misszió gyakorlására. Délben elmondjuk a rózsafűzért, ebédelünk, és kezdődik a délutáni munkánk. Általában este 6-ig a bentlakó gyerekekkel vagyok, és amikor csak tehetem, kiviszem őket játszani, vagy megnézzük az állatkertet, egy szép templomot, stb. Tehát az én munkám, hogy a bentlakókkal legyek, nemcsak délután, hanem egész nap. Meg kell nekik tanítani az alapvető higiéniai normákat, hogy hogyan tartsák tisztán a ruhájukat, rendben a füzeteiket. Hogy hogyan kell cipőt kötni, fogat mosni, szappant használni. Ez időnként idegtépő. Nehéz egy utcagyereket rászoktatni a rendszeres mosakodásra, és hogy ne kézzel egyen. Nekem kell rendben tartanom, folyamatosan ellenőriznem a ruhájukat, amit naponta elszakítanak, tönkretesznek, vagy elveszítenek. Délután 6 órakor kezdődik a kis templomukban a szentségimádás, majd a vesperás. A mozgalom legjelentősebb alappillére a lelkiség folyamatos megélése, hogy utána az emberek között felhasználhassuk, alkalmazhassuk, taníthassuk. Hetente kétszer hittanórát tartok az iskolában. Ez szörnyen nehezen megy, de egyre jobb! A nehézséget főleg a nyelv okozza, meg az egyik osztály, 5.esek, és rettenetesen rendetlenek. De most legalább visszakapom mindazt a rosszaságot, lustaságot, amivel én is boldogította, tanáraimat. A munkánk a egyik legszebb pillanata a havi egyhetes misszió. Itt fent

az Andokban rengeteg kicsi eldugott falu van. Legtöbbjükhöz évente sem jut el pap, így még a legalapvetőbb szentségekhez sem járulhatnak, nem hogy hetente hittanórán vegyenek részt. Sokszor más misszionáriusok szekták, terroristacsoportok előbb jutnak el ezekbe a falvakba, ami rettenetes károkat okoz! Az emberek itt befogadják a hitet, a természethez kapcsolódó életformájuk révén könnyen eljutnak Istenhez, jámborak és befogadókészek az Evangéliumra. Az élet persze itt kemény, szinte mesébe illő. A falvakba nehezen jut el az áram, van ahol még autóval járható út sincs. Most épp egy ilyen misszión veszek részt, csodálatosan szép! Megpróbálom leírni, hátha így átláthatóbbá válik a kechua élet. A falu ahol vagyok kb. 7 órányi kocsiútra fekszik Cuzcotól, 4500m magasan. Hideg van, de a napon nagyon hamar le lehet égni, még ha felhő takarja akkor is. Ezen a magasságon már alig vannak fák, ami eukaliptusz megmarad, az mind sok munka és gondozás gyümölcse. A fő megélhetés a termesztés és az állattenyésztés. Mindegyik embertelen életformát és kemény munkát von maga után. Itt már csak egy-egy burgonyatípus, és egy babféle terem meg, a többi zöldségnek (gyümölcsről ne is beszéljünk) nagyon hideg van. Akik itt élnek, alultápláltak. A hús nagy érték, ritkán jutnak hozzá. Tehát marad a zöldség és a kokalevél. Az állatok is véznák, soványak. A házi madárfélék havonta tojnak és alig van húsuk. Ezenkívül él itt egy kistermetű disznófaj, kecske, juh, szarvasmarha, ló, láma meg tengerimalac. Az utóbbi itt őshonos, vadászni is szokták, de tenyészteni könnyebb, minden házban megtalálható. A házak a legegyszerűbbek. Napégette sártéglát használnak, döngölt padló, és fűből készült tető. Az ablakok ritkák, hiszen üveget nem tudnak beletenni, az éjszakák pedig hidegek. Általában egy családnak (8-10 fő) egy szobája van. Ott alszanak, főznek egyaránt. A füstöt nem vezetik ki a házak belülről kormosak. A szegénység és az egyszerűség

kézzel tapintható. De szeretem ezeket a házakat, mert mégis olyan varázslatosak és szeretettel megvendégelnek akármikor. A házakban egy ágy van, amiben az egész család alszik. Ez alatt és mellett az állatokkal együtt fekszenek, tyúkoktól kutyáktól, tengerimalacoktól hemzseg a ház. A földművelés itt embertelen. Az olyan hegyoldalakat is megmunkálják, amiket otthon szakadéknak hívnánk. Egy egész napos megfeszített munka bére csupán 5-7 sol, ami 300-400 forintot jelent (azaz semmit). Az állattartás a szőrrel való kereskedelem sem sokkal kedvezőbb. A fű kevés, róka és puma meg annyi van, hogy szinte alig lehet megvédeni az állatokat. Legtöbbször a kislányok őrzik a nyájakat. 4 éves kortól kezdve egész nap az állatokkal vannak. A legszebb talán, hogy ezek az emberek nincsenek elkeseredve, dolgosak és vidámak. Szebb helyet nem is kívánhatok senkinek. 3 napja vagyok itt, a falut Ccolccaguy-nak hívják, 80-an élnek itt, ez a kedvenc helyem. Reggel a napkelte olyan, mintha egy mesében lennék. Tegnap volt telihold és olyan erős volt, hogy kint olvastunk a ház előtt. Hárman vagyunk itt teljesen magunkra hagyva, mindenféle telefon, autó, vagy áram nélkül. Az esték nagyon hidegek. A mai délelőtti program a patkányfogás volt. Befészkelték magukat ide, óriásiak és undorítóak. Ezenkívül tegnap fogtak a konyhában egy óriási madárpókot is. Próbálok majd sűrűn írni, úgy érzem, nem tarthatom magamban ezeket a csodálatos élményeket, amiket örökre megőrzök. Kívánom, hogy minél többen átélhessék ezt az életformát kapcsolattartást, családlátogatásokat az itt élőknél, az esti rózsafűzért a parasztgyerekekkel. Zugliget nem maradt távol, mindig is itt van velem. Köszönöm azoknak, akik gondolnak rám, és írnak. Köszönöm a cserkészvezetőimnek, társaimnak azt a sok hasznosat, amit ott tanulhattam. Akkor még nem is gondoltam rá, hogy egyszer bicskával fogok fogat húzni, vagy vizet tisztítani a pampák közepén. Olyan boldogságot küldök mindenkinek, amilyeneket itt átélhettem.

Sok-sok szeretettel, cserkészi és baráti üdvözlettel:

Árpád (Klemm Árpád)

Jó munkát!

Ui.: Aki szeretne együttműködni, segíteni, támogatni a mozgalmat, keresse fel a VIII. kerületben az Őr u. 9-et, Harmadik Világ Szegényeinek Szolgái.

Kelt: 2004. esős évszak, Ccolccaguy

Mi legyek, ha nagy leszek?

Kis**DEDÓ**voda

Itt dolgoznak az óvó nénik és óvó bácsik. Ez az a hely, ami egész nap egy nagy őrsgyűlés. Mindent csinálunk, ami előfordulhat a nagyvilágban: süteményt sütünk énekelünk, fát ültetünk, villamoson utazunk, és még ki tudja mi mindent… A lényeg, hogy játék legyen!

Amikor 5 éves koromban elhatároztam, hogy óvónő leszek, nem tudom minek hatására lehetett, mert arra tisztán emlékszem, hogy megkérdezte Marianne néni, az óvó nénim, ki nem szeret óvodába járni, és csak ketten jelentkeztünk, az unokatesóm és én. Pedig nem is kellett az oviban aludnom…

Azért egyszer csak mégis óvónő lettem, a családi élet kiegészítője és nem helyettesítője, az oktatási törvény szavaival élve.

Ennek ellenére, a kis naív frissdiplomás óvó néni egyik első élménye: az egyik kislány hozzám bújik, és azt mondja: ”Klári néni, olyan kár, hogy nem te vagy az anyukám!” Hát, ez hízelgő LENNE, de inkább szomorú. Én nem nevelő szülő vagyok, én óvónő! De nem ez volt az egyetlen meglepetés amikor belecsöppentem az óvodai életbe. Mégis az ilyen kihívásokért érdemes csinálni az egészet.

Csuda jó érzés a 3-6 éves korosztállyal dolgozni. Nagyon sok kedvességet kap az ember, amikor igazán oda tud rájuk figyelni, és nem a munkaidő végét várja. Persze ez sokszor nem könnyű egy 30 m2-es szobában 25 kis emberporonttyal. (Néha olyan, mint az esőprg. egy M63-asban.), mert mindig vannak Zolikák meg Gergőkék (nekem ők voltak), akik fejbevágják építőkockával a többieket, ha egy kicsit nem rájuk figyelek, esetleg nem fogom az ölemben őket, miközben teljes erőmet bedobva szorítom, nehogy kitépje Zsófika haját, szigorúan ügyelve rá, hogy mindez nehogy testi fenyítésnek tűnjön a felületes szemlélő számára.

És vannak Vikikék, akik egyszerre csak egy dologra emlékeznek még 7 évesen is, így minden étkezésnél külön szólni kell neki, hogy nehogy elfelejtsen evőeszközt vinni, különben csak ül és nem eszik, mert neki nincs kanala.

Persze közben folyik az élet, gyúrjuk a só-liszt gyurmát, rollerezünk és végső soron arra készülünk, hogy 6-7 évesen alkalmasak legyünk az iskolára. Mindeközben nem feledkezünk meg arról sem, hogy apunak, anyunak, rokonoknak mind-mind vannak kívánságai, hogy milyen gyereket faragjunk az ő kis csemetéjéből, és ezeket mind-mind vegyük figyelembe…

Azért az egészben az a jó, hogy az óvó néninek is van egy elképzelése, amin egész éjjel törte a fejét, beírta a csoportnaplóba, vágott, ragasztott hajnalig, és átrendezte reggel az óvodát miatta, magára csukja a csoportszoba ajtaját, nagyot mosolyog és csudajót játszik a gyerkőcökkel. A gyerkőcök meg élvezik, még akkor is, haha otthon maradt az alvós maci, lehorzsolódott a térdük, vagy …

A legjobb pedig, hogy az óvó néni sosem nő ki az óvodából!

Kléri (Fodor né Subai Klára)

Tehetség - átok vagy áldás?

Az Olimpiát nézve az ember önkéntelenül is elgondolkozik azon, vajon milyen érzés lehet részt venni, és érmet szerezni egy ilyen rangos sporteseményen… Valljuk be, néha azért kicsit irigykedünk azokra a sportolókra, akik érmet szereznek, elképzeljük, hogy mit éreznénk, ha a helyükben lehetnénk… Ilyenkor azonban valószínűleg nem jut eszünkbe, hogy mennyi munka, áldozat és lemondás van egy-egy ilyen siker mögött. Az is elgondolkodtató, hogy ha egy gyerekről kiderül, hogy valamiben tehetséges, „érdemes-e feláldozni a gyerekkorát" egy későbbi lehetséges siker érdekében…? Persze az előző mondatom kissé sarkított, de az biztos, hogy a tehetséges gyermekek nevelése – legyen az bármilyen „típusú" tehetség - esetében sok-sok szempontot figyelembe kell vennünk…

A tehetségnek különböző típusai vannak. Lehet zenei, sport, tudományok területén, művészetek, irodalom területén tehetséges, kiemelkedő képességekkel rendelkező a gyermek. A 150-es IQ feletti gyermek is lehet tehetséges, csak előfordulhat, hogy még nem jelentkezik differenciáltan, hogy miben. Esetleg később kiemelkedő jogász, közgazdász vagy politikus lesz belőle. A tehetség önmagában „csak" potenciál, azonban ahhoz, hogy kibontakozzon, foglalkozni kell vele. Ezekkel a gyerekekkel nem az az egyetlen feladat, hogy annak gyakorlására lehetőséget kapjon, amihez tehetséges, hanem hogy a többi területen se maradjon el. Pl. egy sportban kiemelkedő gyermek esetében fontos, hogy legyen érettségije, illetve esetleg egy másik szakmája, hogy amikor abbahagyja a sportot, akkor is legyen lehetősége munkát vállalni.

Fontos a tehetséges gyermekek korai azonosítása, és tehetséggondozása. A tehetséges kisgyermekek gondozásának célja: a gyermeki képesség kibontakoztatása, a tanulás iránti érdeklődés felkeltése és a szülők támogatása. A tehetséges kisgyermekek azonosítására többféle forrásból származó adatra kell támaszkodni. Ezek lehetnek formális és informális úton nyert adatok. A formális eszközök az IQ tesztek, kreativitást és divergens gondolkodást mérő tesztek. Az informális források a szülő és tágabb közösség észrevételei, pedagógusoknak rendszeresített listák,

gyermeki produktumok. A tehetséges gyermekek értelmi jellemzője a fejlettebb szókincs, nagyobb általános tájékozottság, érdeklődés a könyvek és számok iránt, hosszabb ideig tartó figyelem, kitartás, kreativitás, élénk képzelet, széleskörű, elmélyült érdeklődés, részletekre való emlékezés, „miért" kérdésekkel való tudásgyarapítás. A tehetséges gyerek vonásai nagyon hasonlítanak a kreatív személyiség vonásaihoz, mert a kreativitás jelenti a szociális, intellektuális, emocionális és művészi funkciók legmagasabb fokát. A tehetséges gyerekek kitartóak, és erős náluk az érvényesülési vágy. Társas-érzelmi tekintetben sokszor idősebb gyermekekhez csatlakoznak, mély érzelmek átélésére való képesség is jellemző lehet, és a magas szintű empátia.

A tehetséges gyermek szüleire nagy felelősség hárul. Fontos, hogy a szülők olyannak fogadják el a gyereket, amilyen, és így szeressék. Szükség van rá, hogy érezze a támogatást, és meglegyen az az érzése is, hogy szüleinek mindent elmesélhet. Fontosak a családon belüli stimuláló hatások. A tehetséges gyerek szüleinek problémája, hogy a gyerek intellektuális és emocionális fejlettsége között kiegyenlítetlenség van, amely a gyerek szociális kapcsolataira is kihat. Probléma lehet még, hogy a gyerek manipulálja környezetét intelligenciájával; intellektuálisan partner, de érzelmileg még nem, és ez a szülőnek nehéz. Ezeken kívül pedig nehéz lehet felvállalni a döntést, hogy ha a gyermek egy speciális területen tehetséges (pl. sport, zene), vajon „érdemes-e" annyi időt és energiát beleölni a tehetség fejlesztésébe. Bizonyos kor után persze a gyermek is képes már eldönteni, hogy mit szeretne, és természetesen az is segít a döntésben, ha a gyerek szereti azt csinálni, amiben tehetséges.

Azt gondolom, hogy nagyon fontos a tehetséges gyerekek korai felismerése, és a velük való foglalkozás. Nem csak azt a képességüket kell fejleszteni, amiben tehetségesek, hanem figyelni kell az egyéb területekre is, úgy, mint a szociális készségek, érzelmi fejlődés. Segíteni kell mind a szülőket, mind pedig a gyerekekkel foglalkozó pedagógusokat. Ha egy speciális területen nyújtanak kiemelkedő teljesítményt (sport, zene…), akkor figyelni kell arra, hogy a tehetségük fejlesztése mellett legyenek kortárs kapcsolatai, és a tehetség fejlesztése ne okozzon gondot személyiségének fejlődésében.

*Brigi (*Kováts Brigitta)

Változatok egy gyerekdalra

A gyerekdal:

Boci, boci, tarka,
se füle, se farka,
oda megyünk lakni,
ahol tejet kapni.

Balassi Bálintos változat

Búm, kínom, énekem nyílnak mind végtelen
árvaságban,
Mint gyermek tehénnek bánatja temérdek
tarkaságban.

Olyan lehetetlen élnem szeretetlen
nálad nélkül,
Mint hogy az borjúcska legyeket elhajtsa
farka nélkül.

Cupido vad lángja, szerelem fullánkja
kínoz régen,
Friss rügyként feslenem, kegyelmes Istenem,
minek nékem?

Immár csak vergődöm, idegen erdőkön
bujdosnom kell,
Engedj már öltöznöm, más földre költöznöm,
hol foly sok tej.

vers szerzője Varró Dániel, a mai magyar irodalom új felfedezettje.

„Ki hogy szokja, úgy ropja"

Szent Mihály hava

Az ősz szokásai között elsősorban a gazdasági vonatkozásúak dominálnak. Talán éppen a rendkívül sokféle és sürgősen elvégzendő munka lehet az oka annak, hogy a más jellegű szokások száma ebben az időszakban sokkal kisebb.

- Szeptember 1. Egyed napja: E napon kezdték a búza, másutt a rozs vetését. Az e napi esőből esős őszre, ellenkező esetben szárazra jósoltak.
- Szeptember 8. Kisasszony napja: Szűz Mária születésének napja. Az egész magyar nyelvterületen kedvelt *búcsúnap*. Kisasszony napjának hajnalán a hívő asszonyok sokfelé (pl. Máriapócs, Csatka) kimentek napfelkeltét várni. Úgy vélték, hogy akinek érdeme van rá, a fölkelő napban megláthatja Máriát, sugarai rózsát szórnak.
  Egyes helyeken ezen a napon kezdték a gabona vetését. Hajnalban a vetni való gabonát kitették a harmatra, hogy az „Úristen szentelje meg".
- Szeptember 21. Máté napja: Bizony voltak vidékek, például a Bánságban is, ahol Máté napján vetették csak el a búzát. A vetés szertartásosan történt. A gazda megszentelte a vetőmagot, tiszta ruhába öltözött és szótalanul tette meg az utat a gabonaföldig. Vetés közben tilos volt káromkodnia! Miután végzett, magasra dobta a vetőabroszt, hogy nagyra nőjön a gabona.
  A Máté-napi tiszta időből jó bortermésre következtettek.
- **Szeptember 29. Szent Mihály napja**: Az őszi mezőgazdasági évnegyed tulajdonképpeni kezdőnapja. Ekkor tartották a hegyi pásztorok azt az ünnepet, mellyel a farkaskárt akarták elhárítani. A Hortobágyon a pásztorok legnagyobb ünnepe volt, mulatságokat, bálokat is rendeztek. A méhek e naptól kezdve már nem jártak ki mézet gyűjteni.
  E nappal megkezdődött az ún. *kisfarsang* ideje, a lakodalmazások őszi szakasza *(ahogy azt mink is tapasztalhatjuk…. ☺)*, ami egészen Katalin napjáig tartott.
  Szent Mihály napja után kezdték a kukoricát törni.
  Ugyanezen nap a *cselédfogadás* egyik időpontja.
  Sokféle, időjárással kapcsolatos szólás, közmondás ismeretes Szt. Mihály napra vonatkozóan. Ha szt. Mihály nap éjszakáján a juhok, vagy disznók összefeküdtek (szorosan összegubóztak), hosszú, erős telet vártak.

Bácskában úgy mondják:

Szent Mihálykor keleti szél
Igen komoly telet ígér.

Pszáhi (Endrődi Judit)

(októberben Neszmély falu szüreti szokásairól tudósítunk képekkel illusztrálva!!! ☺)

Isten éltessen Titeket!

Névnaposaink:

Lakatos Gergely	szeptember 3.
Horváth Viktor	szeptember 5.
Dobosi Mária	szeptember 12.
Bársony Csabáné	szeptember 15.
Lukácsházi Soma	szeptember 16.
Endrődi Máté	szeptember 21.
Mécs Máté	szeptember 21.
Nagy Máté	szeptember 21.
Seidl Tekla	szeptember 23.

Születésnaposaink:

Rábely Tamás	szeptember 1.
Székely András	szeptember 2.
Tihanyi Bence István	szeptember 2.
Ozsvári Csaba Ágoston	szeptember 5.
Ongjerth Bernadett	szeptember 8.
Nyiredy Bálint	szeptember 10.
Németh Miklós	szeptember 13.
Rácz Anna	szeptember 17.
Keve Tibor	szeptember 22.
Hodász András	szeptember 23.
Edöcsény Zita	szeptember 23.

Hirdetések

Moldvai Tájnap Visegrádon

Október 16-án, 10-18 óráig. A részletes programról a következő számban, de előzetesnek annyit, hogy mindenki hozhatja és hozza az őrsét, családját, mert minden korosztály számára lesz program (kézműves, játszóház, moldvai tánctanítás zenekarral (Berszán Együttes), előadások, népdaltanítás, moldvai hangszerbemutató, videovetítés, tablók, kiállítások, szokásfelevenítés stb.
Belépő: 400 HUF

•

Országos Regös Bál

Október. 16-án 19 órától hajnalig! Visegrádon!
Közreműködik a **Téka** (!), a **Berszán** Együttes és a **Bartók** Táncegyüttes
Részletek szintén később, lesz tombola értékes nyereményekkel….Ottalvási lehetőség van.
Belépő: 700 HUF
Belépőjegyek elővételben (személyesen és rózsaszín csekken: Watzek I.-Visegrád, 2025 Duna u. 3.) is kaphatóak, megrendelhetőek!
Infó: Watzek Isti 30/4027074 iwatzek@dali.univet.hu
Endrődi Eszter 20/4678870 esztere@freemail.hu

Zugcserkész, a 442. Báthory László Cserkészcsapat lapja

Szerkesztő	Bodonovich Katalin (kanka-lin@freemail.hu)
Tördelőszerkesztő	Gerencsér Balázs (gebaboy@cs.elte.hu)
Példányonkénti ár:	60 Ft
Példányszám:	100 db
Megjelenik:	Minden hónap első vasárnapján